

vor Finansordning; Konkursordenen derimod er et af Livets faste Støttestrukturer, og det er et Støttestrukturpunkt, som i Øjeblikket ikke er uden aktuel Interesse. Jeg tror, man skal være lidt varsom ved at pille ogsaa ved denne Grundpille for Samfundet, og derfor maa jeg sige, at vi fra vor Side, selv om vi i og for sig ser med stor Velvillie paa Dyrlægernes Stræben frem i denne Sag, dog maa nære stor Betænkelighed ved Forslaget. Men jeg gaar ud fra, at Lovforslaget gaar til et Udvalg, og der vil vi saa søge at se paa det med saa stor Velvillie, som det er muligt; men megen Velvillie bliver det vist ikke.

Heilesen: Den Advarsel, som det ærede Medlem Hr. Pürschel udtalte, gaaende ud paa, at man ikke skulde pille ved den Grundvold for Samfundshusholdningen, som Konkursordenen er, synes han jo at have rettet til den højtærede Justitsminister og til den ærede Ordfører for Venstre (Kirk), som netop syntes at have Tilbøjeligheder i den Retning. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg ikke er helt utilbøjelig til at understøtte disse Tilbøjeligheder hos den højtærede Justitsminister og hos den ærede Ordfører for Venstre. Men saa længe vi paa den anden Side har disse Regler i Konkursloven om Konkursprivilegier, og saa længe vi har en Bestemmelse som den, der findes i Konkurslovens § 33, der giver Apotekere, Læger, Jordemødre, Barberer og Vaagekoner og deslige en særlig Fortrinsret, og naar man erindrer, at Retspraksis ind under Ordet „deslige“ har taget f. Eks. saadanne Folk som Tandlæger, saa forekommer det mig meget forstaaeligt, at det Krav, der her foreligger, er rejst fra Dyrlægernes Side. Den ærede Ordfører for Venstre mente, at Dyr lægerne ved deres Takstberegninger tager Hensyn til, at de maa løbe en vis Risiko; i saa Fald forekommer det mig, at kunde Gennemførelsen af dette Lovforslag have til Følge, at Dyr lægetaksterne kunde nedsættes, fordi denne Risiko bortfaldt, vilde det være en Fordel, som man maatte hilse med Tilfredshed. Det forekommer mig, at naar vi har Konkursprivilegiet, og har det paa den Maade, som det foreligger i Konkurslovens § 33, lader der sig i og for sig ikke fremsætte nogen afgørende Indvending mod det Lovforslag, der her er forelagt, og jeg kan derfor gaa med til at overveje dette Forslag velvilligt i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. P. Jensen): Jeg skal blot gøre et Par Be-

mærkninger i Anledning af Udtalelserne om, at Dyr lægerne beregner sig deres Takster saa rigeligt, at de nok kan tage et eventuelt Tab ved Konkursboer. Dette er ikke rigtigt. Den megen Tale, der har været her i Rigsdagen om Dyr lægernes høje Betaling, holder absolut ikke Stik. Dyr lægernes Takster ligger langt lavere end den normale Pris for Arbejde, der ellers udføres. Et eneste Aar har Dyr lægerne været oppe paa en nogenlunde rimelig Betaling, men den var procentvis dog ikke nær saa høj som den, andre Virksomheder har været oppe paa, og disse Takster gik straks ned igen. Ved en nærmere Beregning af deres Minimaltakster, som deres Organisationer har foretaget, viser det sig, at de er næsten 50 pCt. lavere, end de skulde være, hvis man beregner dem efter Taksterne, som de var i 1914. Det har altid været mig en Gaade, at man har talt saa meget om disse høje Dyr lægetakster her i Rigsdagen. Jeg har aldrig selv observeret dem, men jeg har tænkt, at de ærede Medlemmer, der har omtalt dem, maa have haft bestemte Eksempler at anføre, og det vilde have været mig kært, om jeg kunde have faaet Lov til at se nogle Regninger af den Slags for at faa at vide, hvilke Betalingsvilkaar der har været stillet, og hvilket Arbejde der har været udført. Jeg kunde nemlig godt tænke mig, at en Dyr læge har taget baade 20, 30, 40, ja, maaske 50 Kr. for et Besøg, naar han maaske har maattet ofre en halv Dag eller mere derpaa. Udtalelserne om Dyr lægernes høje Takst holder lige saa daarligt Stik som den Omtale, man har givet Smedene, der skulde have forfordelt deres Kunder ved Udskrivning af Regninger.

Efter den Modtagelse, Lovforslaget har faaet dels af den højtærede Justitsminister, dels af de ærede Ordførere for Partiet Venstre og det konservative Følgeparti, tror jeg ikke, at Forslaget har Betingelser for at blive gennemført; men efter den sidste ærede Ordførers Udtalelse om, at der dog maaske kunde være Tale om at naa et eller andet Resultat, hvis man undersøgte Forholdene i et Udvalg, betragter jeg Stillingen saaledes, at det dog vil være godt at faa nedsat et Udvalg om Sagen, hvad jeg ellers havde opgivet.

Kirk: Til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (J. P. Jensen) vil jeg gerne sige, at jeg ikke ved de Udtalelser, jeg fremkom med før, vilde rette den Beskyldning mod Dyr lægerne, at de tog for høje Gebyrer